

ligt, at der ikke var flere, der slæbte kufferter på hotellerne. Det var ligesom hendes vision om, hvordan vi kunne få nogle flere i arbejde. Desværre er det jo ikke kun hendes vision. Det er jo også det, vi hører, når de vise mænd træder frem og siger, at nu skal mindstelønnen ned for de kortuddannede, at de skal have lavere løn, for at flere kan komme i gang med et arbejde i servicesektoren.

Det er faktisk en meget skræmmende vision, der nogle gange kommer frem her i debatten, hvor samfundet skal deles op i et A-hold, der slider og pukler og ikke har tid til at gøre rent hjemme hos sig selv, og så et C-hold, der skal lave alt det grove – for en ussel løn, vel at mærke. Det er det, jeg vil kalde den amerikanske vision, at vi skal skabe en masse job, der er så elendigt lønnede, at man ikke kan leve af dem, selv om man måske oven i købet har dobbeltarbejde.

Når det så er sagt om denne vision på området – som vi skarpt afviser – vil jeg også sige, at det jo ikke er sådan, at vi ikke mener, at det kan være et reelt arbejde at gøre rent, og at det jo ikke er sådan, at vi ikke erkender, at der i dag foregår en masse sort arbejde inden for området. Og vi må jo sige, at det foregår under ualmindelig elendige vilkår. Sort arbejde er jo ikke bare skattesnyd; nej, sort arbejde er også den dårligst tænkelige form for ansættelse, for man har ikke nogen rettigheder.

Derfor kunne vi godt være med til at overveje, hvordan man sikrer ordnede forhold på området. Og vi vil gerne deltage i en diskussion om, hvordan man sikrer, at rengøringsarbejdet i hjemmene bliver rigtige job på ordentlige vilkår. Der vil vi stille en lang række betingelser op, hvis vi skal indgå i noget på det område. Vi mener, at det på lang sigt er en omlægning af skattesystemet, der skal gøre det muligt at sikre ordentlige vilkår også på dette arbejdsmarked. På kort sigt kan vi godt gå ind i en debat om nogle midlertidige ordninger.

Så vil jeg sige, at de ideer, der er om at fremme kommunikationen mellem forskningen og erhvervslivet, har vi sådan set ikke noget imod. Vi vil bare advare imod de tendenser, der har været til at lade både uddannelse og forskning blive styret meget stramt af erhvervslivets umiddelbare behov. Det vil være ødelæggende for forskningen og på lang sigt også ødelæggende for erhvervslivet.

Til sidst vil jeg tage fat i en bemærkning, fru Lissa Mathiasen kom med om coasterne: Vi er

fuldstændig enige i, at der skal mere gods over på coasterne. Det er godt for miljøet, og det er konkret erhvervspolitik. Og som vi ser det, er det ikke kun erhvervspolitik for coastererhvervet; det kan også være et bidrag til at hjælpe de mindre danske værfter.

Jeg sendte i sidste uge et åbent brev til erhvervsministeren med en opfordring om at iværksætte et coasterprojekt, der dels består af initiativer, der her og nu forbedrer coastererhvervets konkurrencedygtighed – der kan laves forskellige ting, der kan sættes i værk meget hurtigt – dels er et udviklingsprojekt, der omfatter udvikling af en ny, energirigtig, effektiv og fleksibel skibstype, som kunne laves i et samarbejde med f.eks. Svendborg Værft eller et af de andre mindre værfter, der har det dårligt i øjeblikket. På den måde tror jeg – og jeg håber på et positivt svar fra ministeren – vi også kan lave værftspolitik på en konstruktiv og miljørigtig måde og ikke bare med støtteordninger, men noget, der er lidt perspektiv i.

Sonja Albrink (CD):

Erhvervsministerens erhvervsreddegørelse har på bare få år formået at gøre erhvervspolitikken både mere synlig og til genstand for en øget debat.

Samtidig med at erhvervspolitikken er blevet genstand for en øget debat, har regeringen selvfølgelig også selv rettet større opmærksomhed mod dette område og virkelig fået saneret og forbedret mange af reglerne på området, så virksomhederne og de selvstændige ikke skal bruge så mange kræfter på det, som vi på normalt sprog kalder regeljunglen.

Mange erhvervsfolk mener fortsat, at der bliver lagt alt for store administrative byrder på erhvervslivets skuldre. Og det skal da også være et signal til os om, at her skal vi meget nøje vurdere, om de love og bekendtgørelser, der kommer fra Folketinget og ministerierne, giver virksomhederne unødigt mange besværligheder. Der er derfor god grund til at støtte regeringens initiativer til at lette virksomhedernes administrative byrder.

Et af de helt centrale begreber i erhvervsreddegørelsen er begrebet rammebetingelser. Det gentages gang på gang, at der skal gives virksomhederne gode rammebetingelser. Det dækker over et meget bredt spektrum af betingelser – strækkende fra gode fysiske pladsforhold og økonomiske og administrative betingelser til sikring af et godt arbejdsmiljø eller endnu bedre materielle betingelser.